

ните етноси по-лесно загубват или размиват своята обособеност. Това не зависи от броя на етносите, а от тяхното количествено участие в населението на страната. Например в България основните процеси са при взаимодействието между три основни етноса - български, турски и ромски (цигански). Всички останали внасят някакво разнообразие, но не са от решаващо значение.

Всички споменати вече индекси за измерване на етническото, езиковото или религиозното разнообразие отчитат единствено само този фактор.

Един груб измерител на етническата еднородност, отчитащ само количествения фактор, освен посочените дотук, би могъл да бъде построен и по следния начин.

От общия брой на населението към датата на съответното преброяване се приспада общият брой на лицата, които не са се самоопределили и не са отговорили на въпроса за етническата принадлежност, а също и сборната група "Други".

След това етническите групи и общности се подреждат в низходящ ред по броя на лицата, принадлежащи към всяка от тях и регистрирани при преброяването. На всяка се присъжда съответният ранг. Ранг 1 получава най-многобройната общност, ранг 2 - втората по брой, и т.н. По-нататък всеки ранг се умножава по броя на лицата, принадлежащи към съответната общност или група. Сборът от тези произведения се разделя на общия брой на населението към датата на преброяването, като се приспадне броят на несамоопределилите се, неотговорилите и сборната група "Други". Получената величина представлява средна аритметична на ранговете на всички отбелязани етнически групи. Тук ще "натежават" ранговете на по-многобройните етнически групи и общности.

Формално коефициентът има следния вид:

$$KEE1 = \sum R_i N_i / \sum N_i, \quad (3)$$

където:

R_i е рангът на етническата група;

N_i - броят на лицата, принадлежащи към съответната етническа група.

Броят на лицата, принадлежащи към съответната етническа общност или група, може да бъде заменен от съответния относителен дял като процент. Получените резултати ще бъдат същите (като се вземе под внимание грешката от неизбежното закръгляване при определянето на относителните дялове).

Коефициентът има за долна граница 1. Теоретично горната граница може да бъде доста голяма, но на практика стойности, по-големи от 10, са много рядко срещани. Колкото коефициентът е по-близък до 1, толкова ет-